

stilling om en folkepensionsordning, der skal gælde i 6 år, og hvor-
efter der indføres en gennem 3 trin stigende folkepension, der skal
kunne ydes uden hensyn til modtagerens indtægt og formue, og som
finansieres gennem et særligt folkepensionsbidrag. I tilslutning hertil
har repræsentanterne for de øvrige politiske partier i kommissionen
afgivet supplerende mindretalsindstillinger, der er optaget i kom-
missionsbetænkningen.“

De to lovforslag, som socialministeren fremsatte, byggede på det
af socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer i folke-
forsikringskommissionen fremsatte fællesforslag.

Om indholdet af forslaget til nærværende lov, hvis oprindelige
titel var „Forslag til lov om ændring i lov om folkeforsikring.
(Vedrørende ændring af fradragsreglerne for beregning af alders-
og invaliderente og pensionstillæg til invaliderentemodtagere m. v.)“,
kan henvises til følgende uddrag af de bemærkninger, der ledsagede
lovforslaget ved fremsættelsen:

„Lovforslaget går ud på *at* hæve tilgangsalderen, *at* indregne
forskellige tillæg i grundbeløbene, *at* ændre reglerne om indtægts
og formues indvirkning på rentens størrelse, *at* indføre et pensions-
tillæg til invaliderenten og *at* forhøje bidrag og præmier til invali-
deforsikringen.

Aldersgrænsen for adgang til aldersrente foreslås forhøjet til
62 år for enlige kvinder og 67 år for andre, svarende til de alders-
grænser, der er foreslået for adgang til folkepension. Gennemførelsen
af de højere aldersgrænser foreslås foretaget over en årrække, således
at der ikke sker nogen ændring af de hidtil gældende aldersgrænser i
de første to år efter lovens ikrafttræden og de højere grænser der-
efter indføres gradvis i løbet af de følgende fire år.

Der foreslås ikke nogen ændring i folkeforsikringslovens § 1,
stk. 3, vedrørende dispensation for aldersgrænsen udover en redak-
tionel ændring, der er en følge af, at tilgangsalderen foreslås hævet
for enlige kvinder fra 60 til 62 år. Ved udarbejdelsen af nærværende
lovforslag har man nøje overvejet, hvorvidt der burde ske ændringer
i *adgangen til dispensation* under hensyn til den foreslåede forhøjede
tilgangslader. Ifølge § 1, stk. 3, er det en betingelse for at give dispen-
sation, at svigtende helbred eller andre ganske særlige omstændighe-
der taler derfor. Det har været et spørgsmål, om denne bestemmelse
burde suppleres med henblik på at give adgang til aldersrente fra
det 60. år til personer, der af andre grunde end svigtende helbred må
forventes ikke at kunne forsørge sig selv indtil den normale tilgangs-
alder . . .

Den gældende affattelse af stk. 3 forhindrer imidlertid ikke en
rummelig fortolkning af dispensationsbetingelserne, således at
*dispensation fra aldersgrænsen i givet fald også gives, uanset at svig-
tende helbred i sig selv ikke taler herfor*. Under hensyn hertil har man